ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การเปรียบเทียบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และการดำเนิน การค้านการพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลรัฐบาลและเอกชน ในภาคเหนือ

ชื่อผู้เขียน

นางสาวสุภางค์ เมืองแก้ว

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คร. ชูชัย สมิทธิไกร ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์สงคราม เชาวน์ศิลป์ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ภู่ประเสริฐ กรรมการ

าเทดัดยโค

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบความเป็นองค์การ แห่งการเรียนรู้และการคำเนินการค้านการพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลรัฐบาล และโรงพยาบาล เอกชนในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือ และ (2) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการคำเนินการค้านการพัฒนา บุคลากรของโรงพยาบาลรัฐบาล และเอกชนในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือ

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นโรงพยาบาลรัฐบาล และเอกชนในเขต 17 จังหวัดภาค เหนือ รวมทั้งสิ้น 191 แห่ง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบค้านการ พัฒนาบุคลากรของแต่ละโรงพยาบาล เครื่องมือที่ใช้ประกอบค้วยแบบสอบ 4 ส่วน คือ (1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล (2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการคำเนินการค้านการพัฒนาบุคลากร (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการคำเนินการค้านการพัฒนาบุคลากร (4) แบบสอบถามเพื่อ ประเมินความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ การวิเคราะห์ผลข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ประกอบค้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

- 1. โรงพยาบาลรัฐบาล และโรงพยาบาลเอกชนในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือ มีการ ดำเนินการด้านการพัฒนาบุคลากรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ (p < .05)
- 2. โรงพยาบาลรัฐบาล และโรงพยาบาลเอกชนในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือ มี ลักษณะความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ (p < .01)
- 3. ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลรัฐบาลในภาคเหนือ สามอันดับ แรก คือ (1) การมีบุคลากรในการคำเนินงานไม่เพียงพอ (2) การขาดการประเมินและ ติดตามผล งาน (3) บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการพัฒนาบุคลากรยังไม่มีความสามารถพอ สำหรับปัญหาเกี่ยว กับการพัฒนาบุคลากรของโรงพยาบาลเอกชนในภาคเหนือสามอันดับแรก คือ (1) ปัญหาบุคลากร ไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเอง (2) ปัญหาบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการพัฒนาบุคลากรยัง ไม่มีความสามารถพอ (3) ปัญหาการมีบุคลากรในการคำเนินงานไม่เพียงพอ และปัญหาการขาด การประเมินและติดตามผลงาน

Independent Study Title

A Comparison of Learning Organization Characteristics and Personnel Development Practices Between Public and Private Hospitals in the North

Author

Miss Supang Muangkaew

Master of Science

Industrial and Organizational Psychology

Examining Committee

Associate Professor Dr. Chuchai Smithikrai Chairman

Associate Professor Songkram Chowsilpa Member

Assistant Professor Kannikar Bhuprasert Member

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare learning organization characteristics and personnel development practices between public and private hospitals in the north and; (2) to study problem regarding personel development practices of public and private hospitals in the north.

The population of the study is 191 public and private hospitals in the north. Hospital executives or human resource development managers were requested to respond to a set of questionnaires, consisted of 4 sections: (1) demographic data (2) personnel development practices (3) problems of personnel development practices (4) learning organization characteristics. The data were analysed by using SPSS for windows. Statistical techniques were frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research results were as followed.

1. There was a significant difference in personnel development practices between public and private hospitals (p < .05).

- 2. There was a significant difference in learning organization characteristics between public and private hospitals in the north (p < .01).
- 3. The problems related to personnel development in public hospitals in the north were as follows: (1) inadequate of personnel development staff (2) lack of the program evaluation and follow up (3) inadequate competencies of personnel development staff. The problems related to human resource development in private hospitals in the north were as follows: (1) low level of awareness in self development among staff (2) inadequate competencies of personnel development staff (3) inadequate of personnel development staff and lack of program evaluation and follow up.